

двѣ: Житіе-то на св. Іоаннѣ и на св. Петка, и двѣ-тѣ сѣ отличаватъ съ изящень езыкъ и съ искусно изложєніе и съдрѣжатъ въ себѣ нѣколко драгоцѣнни свидѣтелства отъ Българска-та исторія. ¹⁷⁾ —

Евтиміи е послѣдніи отъ извѣстни-тѣ намъ Търновски патріарси; ако не при него, то не много врѣме слѣдъ негова-та смъртъ е растурена Търновска-та патріаршія, и съ това е положень край на Търновскіи періодъ на Българска-та писменность. — Пакъ ще повторимъ: споменѣти-тѣ паметници сѣ една твърдѣ малка часть отъ извѣстни-тѣ ни писменни произведенія отъ Търновскіи періодъ. А колко пакъ сѣ погинули съвѣмъ? и колко още пакъ щатъ се найдѣтъ? Тѣй, ные не губимъ надежда, че щатъ се найдѣтъ още много, когато ные се научимъ да цѣнимъ това драгоцѣнно наше достояніе, и усърдно се вземемъ да го събираме. Едно голѣмо събраніе отъ тѣзи паметници които сѣ се съхранявали въ едно потаено мѣсто въ древня-та (патріаршеска) църква святихъ Апостолъ въ Търново — е изгорено преди 30 години отъ Търновскіи митрополитъ Иларіонъ. Разказва се, че той като се научилъ за тѣзи съкровища, повелилъ да ги изнесѣтъ отъ това покойно мѣсто на дворъ-тъ; тѣ были тѣй много, щото съ тѣхъ е можело да се натовари единъ голѣмъ возъ. И въ срѣдъ пладне, въ присѣствіе-то на нѣколко отъ Търновски-тѣ граждане и на тържествующіи Български Екзархъ тази Българска свѣтыня, е превърната въ пепель. ¹⁸⁾ Види се, че тѣзи книги сѣ

¹⁷⁾ Житіе-то на св. Іоаннѣ е напечатанно въ Служба-та св. Іоан. отъ Іеромонаха Неофонта. — Житіе-то на св. Петка — въ Гласникъ-тъ ч. VIII.

Единъ списъкъ отъ житіе-то Θεодосія иже въ Търновѣ се намира въ Рилскіи мѣнастырь.

¹⁸⁾ Возрожденіе Болгаръ Хр. Даскалова. въ Р. бесѣдѣ 1858 кн. 2. Bulgarische Fragm. Каница въ Oester. Revue 1864, кн. 7. —